

**TARPTAUTINĖ KONVENCIJA DĖL NAUJŲ AUGALŲ VEISLIŲ APSAUGOS SU
PAKEITIMAIS, PADARYTAIS 1972 M. LAPKRIČIO 10 D., 1978 M. SPALIO 23 D. IR 1991
M. KOVO 19 D. ŽENEVOJE**

1961 m. gruodžio 2 d.

Bibliografiniai duomenys

80E

Organizacija: UPOV

Trumpas pavadinimas: UPOV konvencija (1991 m. Aktas)

Tema: veislių apsauga

Teksto atpažinimo kodas: W-UP91

WDN: 4316V. ASC

I SKYRIUS SĄVOKOS

1 straipsnis Sąvokos

Šiame Akte:

- i) „ši Konvencija“ – dabartinis 1991 m. Tarptautinės konvencijos dėl naujų augalų veislių apsaugos aktas;
- ii) „1961/1972 m. Aktas“ – 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautinė konvencija dėl naujų augalų veislių apsaugos, iš dalies pakeista 1972 m. lapkričio 10 d. papildomu Aktu;
- iii) „1978 m. Aktas“ – 1978 m. spalio 23 d. Tarptautinė konvencija dėl naujų augalų veislių apsaugos;
- iv) „selekcininkas“:
 - asmuo, išvedęs ar atradęs ir sukūręs veislę,
 - asmuo, kuris yra pirmiau minėto asmens darbdavys arba kuris pavedė šiam atlikti darbą, jei tai numato atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstatymai, arba
 - pirmojoje arba antrojoje įtraukoje minėto asmens teisių perėmėjas (kiekvieną konkrečiu atveju);
- v) „selekcininko teisės“ – selekcininko teisės, nustatytos šioje Konvencijoje;
- vi) „veislė“ – augalų grupė, priklausanti pačiam žemiausiam žinomam botaniniam taksonui; kuri, nepaisant to, ar atitinka sąlygas, kad būtų suteiktos selekcininko teisės:
 - turi tam genotipui ar genotipų kombinacijai būdingas savybes,
 - išsiskiria iš kurios kitos augalų grupės bent vienu iš minėtų būdingų požymių,
 - laikoma atskiru vienetu dėl gebėjimo nekintamai daugintis;
- vii) „Susitariančioji Šalis“ – valstybė arba tarpyvyriausybė organizacija, kuri yra šios Konvencijos šalis;
- viii) „teritorija“ – kalbant apie Susitariančiąją Šalį, jei ji yra valstybė, tai – tos valstybės teritorija, o jei Susitariančioji Šalis yra tarpyvyriausybė organizacija – teritorija, kurioje taikoma tos tarpyvyriausybės organizacijos steigimo sutartis;
- ix) „institucija“ – institucija, nurodyta 30 straipsnio 1 dalies ii punkte;
- x) „Sąjunga“ – Naujų augalų veislių apsaugos sąjunga, įkurta pagal 1961 m. Aktą ir minima 1972 m. Akte, 1978 m. Akte ir šioje Konvencijoje;
- xi) „Sąjungos narė“ – valstybė, kuri yra 1961/1972 m. Akto arba 1978 m. Akto šalis arba Susitariančioji Šalis.

II SKYRIUS SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ BENDRI ĮSIPAREIGOJIMAI

2 straipsnis Susitariančiųjų Šalių pagrindinis įsipareigojimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis suteikia selekcininko teises ir jas gina.

3 straipsnis Saugomos gentys ir rūšys

1. [Valstybės, kurios jau yra Sąjungos narės] Kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri yra įsipareigojusi 1961/1972 m. Aktu arba 1978 m. Aktu, šios Konvencijos nuostatas taiko:
 - i) nuo tos dienos, nuo kurios ji įsipareigoja pagal šią Konvenciją, – visoms augalų gentims ir rūšims, kurioms ji tą dieną taiko 1961/1972 m. Akto arba 1978 m. Akto nuostatas, ir
 - ii) ne vėliau kaip po penkerių metų, skaičiuojant nuo pirmiau minėtos dienos, – visoms augalų gentims ir rūšims.
2. [Naujos Sąjungos narės] Kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri nėra įsipareigojusi 1961/1972 m. Aktu arba 1978 m. Aktu, šios Konvencijos nuostatas taiko:
 - i) nuo tos dienos, nuo kurios ji pradeda vykdyti savo įsipareigojimus pagal šios Konvencijos nuostatas, – ne mažiau kaip 15 augalų genčių ir rūšių ir
 - ii) ne vėliau kaip po 10 metų, skaičiuojant nuo pirmiau minėtos dienos, – visoms augalų gentims ir rūšims.

4 straipsnis Nacionalinis režimas

1. [Režimas] Suteikiant selekcininko teises ir jas saugant, nepažeidžiant šioje Konvencijoje nurodytų teisių, Susitariančiosios Šalies piliečiams, taip pat Susitariančiosios Šalies teritorijoje gyvenantiems fiziniams asmenims ir šioje teritorijoje registruotas būstines turintiems juridiniams asmenims kiekvienos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje suteikiamas toks pat režimas, koks yra suteiktas arba vėliau gali būti suteikiamas pagal kiekvienos tokios kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus savo piliečiams, jeigu tokie piliečiai, fiziniai arba juridiniai asmenys laikosi nurodytų sąlygų ir taisyklių, galiojančių tos kitos Susitariančiosios Šalies piliečiams.
2. [„Piliečiai“] Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti piliečiai, jeigu Susitariančioji Šalis yra valstybė, yra tos valstybės piliečiai ir, jeigu Susitariančioji Šalis yra tarptvyriausybinių organizacija, – tų valstybių, kurios yra tos organizacijos narės, piliečiai.

III SKYRIUS SELEKcininko TEISIŲ SUTEIKIMO SĄLYGOS

5 straipsnis Apsaugos sąlygos

1. [Kriterijai, kurių reikia laikytis] Selekcjininko teisės suteikiamos tais atvejais, kai veislė pasižymi:
 - i) naujumu;
 - ii) išskirtinumu;
 - iii) vienodumu ir

iv) stabilumu.

2. [Kitos sąlygos] Selekcininko teisių suteikimui netaikomos jokios kitos arba skirtingos sąlygos, jeigu veislei yra suteiktas pavadinimas pagal 20 straipsnio nuostatas ir jeigu pareiškėjas laikosi tos Susitariančiosios Šalies, kurios institucijai buvo paduota paraiška pripažinti naują veislę, įstatymuose nurodytų taisyklių bei sumoka nustatytus mokesčius.

6 straipsnis **Naujumas**

1. [Kriterijai] Veislė yra laikoma nauja, jeigu paraiškos suteikti selekcininko teises padavimo dieną šios veislės dauginamoji ar augalinė medžiaga paties selekcininko arba jo sutikimu nebuvo parduota ar kitaip perleista naudoti kitiems asmenims:

- i) Susitariančiosios Šalies, kurioje paraiška buvo paduota, teritorijoje – anksčiau nei prieš vienerius metus, skaičiuojant nuo tos dienos, ir
- ii) ne Susitariančiosios Šalies, kurioje paraiška buvo paduota, teritorijoje – anksčiau nei prieš ketverius metus, o medžiams ir vynmedžiams – anksčiau nei prieš šešerius metus, skaičiuojant nuo tos dienos.

2. [Naujai išvestos veislės] Tais atvejais, kai Susitariančioji Šalis šią Konvenciją taiko tai augalų genčiai arba rūšiai, kuriai ši Konvencija arba ankstesnis Aktas pirmiau nebuvo taikomi, naujai išvestą veislę, egzistuojančią tokio apsaugos pratęsimo dieną, ji gali laikyti atitinkančia šio straipsnio 1 dalyje pateiktą naujumo apibrėžimą net ir tais atvejais, kai tokia veislė kitiems asmenims taip, kaip nurodyta toje straipsnio dalyje, buvo parduota ar perleista anksčiau, nei nurodyta toje straipsnio dalyje.

3. [„Teritorija“ tam tikrais atvejais] Taikant šio straipsnio 1 dalį, visos Susitariančiosios Šalys, kurios yra tos pačios tarpvyriausybinių organizacijos valstybės narės, gali veikti kartu, kaip to reikalauja šios organizacijos nuostatai, kad veiksmus, atliekamus šios organizacijos valstybių narių teritorijose, suvienodintų su veiksmais, atliekamais jų pačių teritorijose, ir, jeigu jos tai darytų, apie tai atitinkamai praneša Generaliniam Sekretoriui.

7 straipsnis **Išskirtinumas**

Veislė yra laikoma išskirtine, jeigu ji aiškiai skiriasi nuo bet kurios kitos veislės, visuotinai žinomos paraiškos padavimo metu. Konkrečiai laikoma, kad paraiškos suteikti selekcininko teises arba kitą veislę įrašyti į oficialų veislių sąrašą padavimas kiekvienoje šalyje reiškia, kad kita veislė tampa visuotinai žinoma nuo paraiškos padavimo dienos, jeigu, atsižvelgiant į konkretų atvejį, tokia paraiška sudaro galimybes suteikti selekcininko teises arba įrašyti kitą veislę į oficialų veislių sąrašą.

8 straipsnis **Vienodumas**

Veislė yra laikoma vienoda, jeigu, nepaisant nukrypimų nuo jos pagrindinių požymių, galinčių atsirasti dauginimo metu, savo pagrindiniais požymiais ji išlieka pakankamai vienoda.

9 straipsnis **Stabilumas**

Veislė yra laikoma stabilia, jeigu jos pagrindiniai požymiai po daugkartinio dauginimo arba, esant tam tikram dauginimo ciklui, kiekvieno tokio dauginimo ciklo pabaigoje išlieka nepakitę.

IV SKYRIUS PARAIŠKA SUTEIKTI SELEKČININKO TEISES

10 straipsnis Paraiškos padavimas

1. [Pirmosios paraiškos padavimo vieta] Selekcininkas gali pasirinkti Susitariančiąją Šalį, kurios institucijoje jis pageidauja paduoti savo pirmąją paraišką dėl selekcininko teisių suteikimo.

2. [Vėlesnių paraiškų padavimo laikas] Selekcininkas gali kitos Susitariančiosios Šalies institucijoms paduoti paraišką suteikti selekcininko teises nelaukdamas, kol selekcininko teises suteiks tos Susitariančiosios Šalies, kurioje buvo paduota pirmoji paraiška, institucija.

3. [Apsaugos nepriklausomumas] Jokia Susitariančioji Šalis negali atsisakyti suteikti selekcininko teises arba apriboti tokių teisių galiojimo trukmę remdamasi tuo, kad paraiška suteikti tai pačiai veislei apsaugą nebuvo paduota, kad tokios apsaugos buvo atsisakyta arba kad pasibaigė jos galiojimo laikas kurioje nors kitoje valstybėje ar tarpvyriausybiniame organizacijoje.

11 straipsnis Pirmenybės teisė

1. [Teisė; jos galiojimo laikas] Kiekvienas selekcininkas, tinkamai padavęs paraišką suteikti veislei apsaugą vienoje iš Susitariančiųjų Šalių (pirmoji paraiška), norėdamas kurios nors kitos Susitariančiosios Šalies institucijoje paduoti paraišką suteikti selekcininko teises tai pačiai veislei (vėlesnė paraiška), dvylika mėnesių gali naudotis pirmenybės teise. Šis laikotarpis yra skaičiuojamas nuo pirmosios paraiškos padavimo dienos. Paraiškos padavimo diena į šį laikotarpį neįeina.

2. [Prašymas suteikti teisę] Norėdamas pasinaudoti pirmenybės teise, savo vėlesnėje paraiškoje selekcininkas turi pareikšti teisę į pirmosios paraiškos pirmenybę. Ta institucija, kurioje buvo paduota vėlesnė paraiška, gali pareikalauti iš selekcininko ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo vėlesnės paraiškos padavimo dienos pateikti dokumentų, kurie buvo pateikti kartu su pirmąja paraiška, kopijas, patvirtintas institucijos, kurioje ta paraiška buvo pateikta, ar kitus įrodymus, kad abiejų paraiškų objektas yra ta pati veislė.

3. [Dokumentai ir medžiaga] Selekcininkui leidžiama dvejus metus nuo tos dienos, kai pasibaigė pirmenybės teisės galiojimo laikas, arba tais atvejais, kai pirmoji paraiška buvo atmesta arba atsiimta, po tokio atmetimo arba atsiėmimo turėti atitinkamą laikotarpį, per kurį jis galėtų Susitariančiosios Šalies institucijai, kuriai jis padavė vėlesnę paraišką, pateikti pagal 12 straipsnį reikalingai ekspertizei būtiną informaciją, dokumentus ar medžiagą, reikalaujamą pagal tos Susitariančiosios Šalies įstatymus.

4. [Teisės galiojimo metu įvykę įvykiai] Įvykiai, įvykę šio straipsnio 1 dalyje nustatytu laikotarpiu, t. y. kitos paraiškos padavimas arba veislės, kuri yra pirmosios paraiškos objektas, paskelbimas ar panaudojimas, neturi būti pagrindas atmesti vėlesnę paraišką. Tokie įvykiai taip pat neturi būti pagrindas trečiosios šalies teisei atsirasti.

12 straipsnis Paraiškos ekspertizė

Kad būtų priimtas sprendimas suteikti selekcininko teises, atliekama ekspertizė, ar paraiška atitinka 5–9 straipsniuose keliamas sąlygas. Ekspertizės metu institucija gali auginti veislę arba atlikti kitus būtinus tyrimus, pavesti veislę auginti arba atlikti kitus būtinus tyrimus, arba atsižvelgti į veislės auginimo tyrimų ar kitų, jau atliktų, bandymų rezultatus. Norėdama atlikti tokią ekspertizę,

institucija gali iš selekcininko pareikalauti pateikti visą reikalingą informaciją, dokumentus arba medžiagą.

13 straipsnis **Laikina apsauga**

Kiekviena Susitariančioji Šalis nustato priemones, turinčias apsaugoti selekcininko interesus nuo paraiškos suteikti selekcininko teises padavimo ar paskelbimo dienos iki tokios teisės suteikimo dienos. Tokios priemonės užtikrina, kad selekcininko teisių turėtojas bent turėtų teisę į deramą atlyginimą iš bet kurio asmens, per minėtą laikotarpį atlikusio tokius veiksmus, kuriems turėtų būti gautas selekcininko leidimas, jei selekcininko teisės būtų suteiktos, kaip nurodyta 14 straipsnyje. Susitariančioji Šalis gali numatyti, kad tokios priemonės galioja tik tiems asmenims, kuriuos selekcininkas informavo apie paraiškos padavimą.

V SKYRIUS **SELEKGININKO TEISĖS**

14 straipsnis **Selekcininko teisės**

1. [Su dauginamąja medžiaga susiję veiksmai]
 - a) Atsižvelgiant į 15 ir 16 straipsnių nuostatas, selekcininko leidimo reikia toliau išvardytiems veiksams su saugomos veislės dauginamąja medžiaga atlikti:
 - i) gaminti arba dauginti;
 - ii) paruošti dauginimo tikslams;
 - iii) siūlyti parduoti;
 - iv) parduoti ar kitaip realizuoti;
 - v) eksportuoti;
 - vi) importuoti;
 - vii) sandėliuoti ją i–vi punktuose minėtais tikslais.
 - b) Selekcinkas gali sieti savo leidimą su sąlygomis ir apribojimais.
2. [Su augaline medžiaga susiję veiksmai] Atsižvelgiant į 15 ir 16 straipsnius, šio straipsnio 1 dalies a punkto i–vii papunkčiuose nurodytiems veiksams, susijusiems su augaline medžiaga, įskaitant augalus ir augalo dalis, gautas saugomos veislės dauginamąją medžiagą panaudojus be selekcininko leidimo, būtina gauti selekcininko leidimą, nebent selekcinkas turėjo pagrįstą galimybę įgyvendinti savo teises, susijusias su minėta dauginamąja medžiaga.
3. [Su tam tikrais produktais susiję veiksmai] Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nustatyti, kad, atsižvelgiant į 15 ir 16 straipsnius, šio straipsnio 1 dalies a punkto i–vii papunkčiuose nurodytiems veiksams, susijusiems su produktais, gautais tiesiogiai iš saugomos veislės augalinės medžiagos, kuriai taikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos, šią augalinę medžiagą panaudojus be selekcininko leidimo, būtina gauti selekcininko leidimą, nebent selekcinkas turėjo pagrįstą galimybę įgyvendinti savo teises, susijusias su minėta augaline medžiaga.
4. [Galimi papildomi veiksmai] Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nustatyti, kad, atsižvelgiant į 15 ir 16 straipsnius, veiksams, kitokiems negu nurodytieji šio straipsnio 1 dalies a punkto i–vii papunkčiuose, taip pat yra būtina gauti selekcininko leidimą.
5. [Iš esmės išskirtos ir tam tikros kitos veislės]
 - a) Šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos taip pat taikomos:
 - i) veislėms, iš esmės išskirtoms iš saugomos veislės, jeigu ši saugoma veislė pati nėra iš esmės išskirta veislė;
 - ii) veislėms, kurios nėra aiškiai skirtingos pagal 7 straipsnį nuo saugomos veislės, ir

iii) veislėms, kurių gaminimui yra reikalingas pakartotinis saugomos veislės panaudojimas.

b) Taikant šios straipsnio dalies a pastraipos i punktą, veislė yra laikoma iš esmės išskirta iš kitos veislės (pirminės veislės), kai:

i) ji yra iš esmės išskirta iš pirminės veislės arba iš tos veislės, kuri pati yra iš esmės išskirta iš pirminės veislės, kartu išlaikant būdingus pirminės veislės požymius, nulemtus jos genotipo arba genotipų kombinacijos;

ii) ji aiškiai skiriasi nuo pirminės veislės ir

iii) nepaisant skirtumų, atsiradusių išvedant veislę, savo pagrindiniais požymiais atitinka pirminės veislės genotipą ar genotipų kombinaciją.

c) Iš esmės išskirtos veislės gali būti gaunamos, pavyzdžiui, atrenkant natūralų arba indukuotą mutantą arba somatiškai klonuotą variantą, iš pirminės veislės augalų atrenkant individualų variantą, atliekant kryžminimus arba taikant genų inžinerijos metodus.

15 straipsnis **Selekcininko teisių išimtys**

1. [Privalomos išimtys] Selekcinių teisės netaikomos:

i) veiksmams, kurie buvo atlikti privačiai arba nesiekiant komercinių tikslų;

ii) veiksmams, atliktiems eksperimentiniais tikslais, ir

iii) veiksmams, kurie buvo atlikti siekiant išskirti kitas veisles, ir, išskyrus atvejus, kai taikomos 14 straipsnio 5 dalies nuostatos, veiksmams, nurodytiems 14 straipsnio 1–4 dalyse.

2. [Neprivalomos išimtys] Nepaisant 14 straipsnio nuostatų, kiekviena Susitariančioji Šalis, neperžengdama protingai nustatytų ribų ir gindama teisėtus selekcininko interesus, gali riboti selekcininko teises, susijusias su bet kuria veisle, kad ūkininkams dauginimo tikslams būtų leista pasinaudoti savo ūkyje išauginta augaline medžiaga, kurią jie patys gavo savo ūkyje pasodinę saugomą veislę arba veislę, kuriai taikomi 14 straipsnio 5 dalies a punkto i arba ii papunktis.

16 straipsnis **Selekcininko teisių netaikymas**

1. [Teisių netaikymas] Selekcinių teisės netaikomos veiksmams, susijusiems su saugomos veislės arba veislės, kuriai taikomos 14 straipsnio 5 dalies nuostatos, kokia nors medžiaga, paties selekcininko iniciatyva arba jo leidimu parduota arba kitokiu būdu realizuota konkrečios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, arba medžiaga, išskirta iš minėtos medžiagos, nebent tokie veiksmai:

i) yra susiję su tolesniu tokios veislės dauginimu;

ii) yra susiję su veislės medžiagos eksportu, leidžiančiu veislę dauginti, į šalį, kurioje nėra saugomos augalų genčių ir rūšių veislės, kuriai ta veislė priklauso, išskyrus atvejus, kai eksportuojama medžiaga yra skirta galutiniam suvartojimui.

2. [Sąvokos „medžiaga“ reikšmė] Taikant šio straipsnio 1 dalį, „medžiaga“, siejant ją su veisle, yra:

i) bet kurios rūšies dauginamoji medžiaga;

ii) augalinė medžiaga, įskaitant visą augalą ir atskiras jo dalis, ir

iii) kiekvienas produktas, gautas tiesiogiai iš augalinės medžiagos.

3. [„Teritorija“ tam tikrais atvejais] Taikant šio straipsnio 1 dalį, visos Susitariančiosios Šalys, kurios yra tos pačios tarptautinės organizacijos valstybės narės, gali veikti kartu, kaip to reikalauja tos organizacijos nuostatai, kad suvienodintų veiksmus, atliekamus šios organizacijos

valstybių narių teritorijose, su veiksmais, atliekamais jų pačių teritorijose, ir, jeigu jos tai darytų, apie tai atitinkamai praneša Generaliniam Sekretoriui.

17 straipsnis **Selekcininko teisių apribojimai**

1. [Viešieji interesai] Išskyrus atvejus, aiškiai apibrėžtus šioje Konvencijoje, nė viena Susitariančioji Šalis negali apriboti laisvės naudotis selekcininko teisėmis, nebent tai būtų daroma viešųjų interesų tikslais.

2. [Deramas atlyginimas] Jeigu dėl kokio nors teisių apribojimo trečiajai šaliai leidžiama atlikti veiksmą, kuriam yra reikalingas selekcininko leidimas, atitinkama Susitariančioji Šalis imasi visų priemonių, užtikrinančių, kad selekcininkas gautų deramą atlyginimą.

18 straipsnis **Prekybą reglamentuojančios priemonės**

Selekcininko teisės nepriklauso nuo jokių priemonių, kurių Susitariančioji Šalis gali imtis, kad savo teritorijoje reglamentuotų veislinės medžiagos gamybą, sertifikavimą ir prekybą arba tokios medžiagos importą ir eksportą. Bet kuriuo atveju tokios priemonės neturi daryti poveikio šios Konvencijos nuostatų taikymui.

19 straipsnis **Selekcininko teisių galiojimo trukmė**

1. [Apsaugos laikotarpis] Selekcinių teisės suteikiamos nustatytam laikotarpiui.

2. [Minimalus laikotarpis] Šis laikotarpis neturi būti trumpesnis kaip 20 metų nuo selekcininko teisių suteikimo dienos. Medžių ir vynmedžių atžvilgiu šis laikotarpis neturi būti trumpesnis kaip 25 metai nuo minėtos dienos.

VI SKYRIUS **VEISLĖS PAVADINIMAS**

20 straipsnis **Veislės pavadinimas**

1. [Veislės pavadinimo nurodymas bei jo naudojimas]

a) Veislei turi būti suteikiamas pavadinimas pagal jos gentinę priklausomybę.

b) Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 dalį, registruojant veislės pavadinimą neturi būti numatyta jokių teisių, kurios trukdytų laisvai naudoti šį veislės pavadinimą net ir pasibaigus selekcininko teisių galiojimo laikui.

2. [Pavadinimo požymiai] Veislės pavadinimas turi padėti identifikuoti veislę. Pavadinimas neturi būti sudarytas vien iš skaitmenų, nebent yra nusistovėjusi tokia veislės žymėjimo tvarka. Pavadinimas neturi klaidinti arba sukelti painiavos dėl veislės požymių, jos vertės, identiškumo arba selekcininko tapatybės. Svarbiausia, jis turi skirtis nuo visų kitų pavadinimų, kurios nors Susitariančiosios Šalies teritorijoje žyminčių tos pačios arba artimai susijusios augalo rūšies veislę.

3. [Pavadinimo registravimas] Selekcinių veislės pavadinimą pateikia institucijai. Nustačiusi, kad toks pavadinimas neatitinka šio straipsnio 2 dalies reikalavimų, ši institucija atsisako jį registruoti ir paprašo selekcininko per nustatytą laiką pateikti kitą pavadinimą. Veislės pavadinimą institucija užregistruoja tuo pačiu metu, kai yra suteikiamos selekcininko teisės.

4. [Trečiųjų asmenų pirmenybės teisės] Trečiųjų asmenų pirmenybės teisės neturi būti pažeistos. Jeigu, vadovaujantis pirmenybės teise, veislės pavadinimą yra draudžiama naudoti asmeniui, kuris pagal šio straipsnio 7 dalies nuostatas yra įpareigotas jį naudoti, atitinkama institucija gali pareikalauti iš selekcininko pateikti kitą veislės pavadinimą.

5. [Vienodas veislės pavadinimas visose Susitariančiose Šalyse] Veislė visose Susitariančiose Šalyse turi būti pateikiama vienodu pavadinimu. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies institucija užregistruoja tokį pateiktą veislės pavadinimą, nebent ji mano, kad toks pavadinimas netinka naudoti jos teritorijoje. Tokiu atveju ji paprašo selekcininko pateikti kitą veislės pavadinimą.

6. [Keitimasis informacija tarp Susitariančiųjų Šalių institucijų] Susitariančiosios Šalies institucija įsipareigoja informuoti visų kitų Susitariančiųjų Šalių institucijas su veislės pavadinimu susijusiais klausimais, ypač dėl veislės pavadinimo pateikimo, jo užregistravimo ir panaikinimo. Kiekviena institucija savo pastabas, jeigu jų turi, veislės pavadinimo registravimo klausimais gali pateikti kitai institucijai, pranešusiai apie šį pavadinimą.

7. [Įsipareigojimas naudoti veislės pavadinimą] Jeigu vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritorijoje asmuo siūlo parduoti arba kitaip realizuoti tos veislės dauginamąją medžiagą, saugomą šioje teritorijoje, jis privalo šios veislės pavadinimą naudoti net ir pasibaigus selekcininko teisių į šią veislę galiojimo laikotarpį, išskyrus atvejus, nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, kai draudžiama naudotis pirmenybės teise.

8. [Su veislės pavadinimu nurodomi požymiai] Kai veislė yra parduodama arba kitaip realizuojama, registruotą veislės pavadinimą leidžiama susieti su prekės ženklu, firmos pavadinimu arba kitu panašiu požymiu. Jeigu su pavadinimu yra siejami tokie kiti požymiai, svarbu, kad veislės pavadinimas būtų lengvai atpažįstamas.

VII SKYRIUS

SELEKGININKO TEISIŲ NEGALIOJIMAS IR PANAIKINIMAS

21 straipsnis

Selekcininko teisių negaliojimas

1. [Negaliojimo priežastys] Kiekviena Susitariančioji Šalis paskelbia, jog suteiktos selekcininko teisės yra niekinės tais atvejais, kai nustatoma, kad:

i) suteikiant selekcininko teises nebuvo laikomasi 6 arba 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

ii) tais atvejais, kai selekcininko teisės buvo suteiktos iš esmės remiantis selekcininko pateikta informacija ir dokumentais, suteikiant selekcininko teises nebuvo laikomasi 8 arba 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų, arba

iii) selekcininko teisės buvo suteiktos asmeniui, neturinčiam į jas teisės, nebent jos yra perduodamos šią teisę turinčiam asmeniui.

2. [Kitų priežasčių atmetimas] Jokios selekcininko teisės negali būti skelbiamos niekinėmis dėl kitų priežasčių, nei nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

22 straipsnis

Selekcininko teisių panaikinimas

1. [Panaikinimo priežastys]

a) Kiekviena Susitariančioji Šalis gali panaikinti savo suteiktas selekcininko teises, jeigu nustatoma, kad nebesilaikoma 8 arba 9 straipsnyje nustatytų sąlygų.

b) Be to, kiekviena Susitariančioji Šalis gali panaikinti savo suteiktas selekcininko teises, jeigu selekcininkas, paprašytas atlikti tam tikrus veiksmus per nustatytą laiką:

- i) nepateikia institucijai informacijos, dokumentų arba medžiagos, reikalingų, kad būtų patikrinta, kaip veislė yra palaikoma;
 - ii) nemoka mokesčių už veislės teisinės apsaugos palaikymą;
 - iii) panaikinus veislės pavadinimą po to, kai buvo suteiktos selekcininko teisės, nepasiūlo kito veislei tinkamo pavadinimo.
2. [Kitų priežasčių atmetimas] Selekcinių teisės negali būti panaikintos dėl kitų priežasčių, nei nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

VIII SKYRIUS SĄJUNGA

23 straipsnis Nariai

Susitariančiosios Šalys yra Sąjungos narės.

24 straipsnis Juridinis statusas ir buveinė

1. [Juridinis statusas] Sąjunga yra juridinis asmuo.
2. [Teisnumas] Kiekvienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal toje teritorijoje galiojančius įstatymus Sąjunga turi tokį teisnumą, koks yra reikalingas siekiant Sąjungos tikslų ir vykdant jos funkcijas.
3. [Buveinė] Sąjungos buveinė ir jos nuolatinės institucijos yra Ženevoje.
4. [Susitarimas dėl centrinės būstinės] Sąjunga sudaro su Šveicarijos Konfederacija susitarimą dėl centrinės būstinės.

25 straipsnis Institucijos

Nuolatinės Sąjungos institucijos yra Sąjungos Taryba ir Biuras.

26 straipsnis Taryba

1. [Sudėtis] Tarybą sudaro Sąjungos narių atstovai. Kiekviena Sąjungos narė į Tarybą paskiria vieną atstovą ir vieną jo pavaduotoją. Atstovams arba jų pavaduotojams gali padėti padėjėjai arba patarėjai.
2. [Pareigūnai] Iš savo narių tarpo Taryba išrenka pirmininką ir pirmąjį pirmininko pavaduotoją. Ji gali rinkti kitus pirmininko pavaduotojus. Pirmasis pirmininko pavaduotojas eina pirmininko pareigas, kai šis negali jų eiti. Pirmininko kadencija yra treji metai.
3. [Posėdžiai] Tarybos nariai susirenka pirmininkui sušaukus posėdį. Eiliniai Tarybos posėdžiai šaukiami kasmet. Be to, pirmininkas gali savo nuožiūra sušaukti Tarybą; jis turi per tris mėnesius sušaukti posėdį, jeigu jo prašo vienas trečdalis Sąjungos narių.
4. [Stebėtojai] Valstybės, kurios nėra Sąjungos narės, gali būti pakviestos dalyvauti Tarybos posėdžiuose kaip stebėtojos. Kiti stebėtojai bei ekspertai taip pat gali būti kviečiami dalyvauti tokiuose posėdžiuose.
5. [Uždaviniai] Taryba yra atsakinga už:
 - i) atitinkamų priemonių, skirtų Sąjungos interesams apsaugoti ir jos tolesnei plėtrai skatinti, nagrinėjimą;

- ii) darbo tvarkos taisyklių nustatymą;
- iii) Generalinio Sekretoriaus paskyrimą, prireikus – Generalinio Sekretoriaus pavaduotojo paskyrimą ir pareiginių reikalavimų kiekvienam iš jų nustatymą;
- iv) Sąjungos veiklos metinės ataskaitos nagrinėjimą ir būsimos veiklos programos parengimą;
- v) rekomendacijų dėl veiklos Generaliniam Sekretoriui teikimą siekiant Sąjungos tikslų;
- vi) Sąjungos administracinės ir finansinės veiklos nuostatų patvirtinimą;
- vii) Sąjungos biudžeto nagrinėjimą ir tvirtinimą bei kiekvienos Sąjungos narės įnašo dydžio nustatymą;
- viii) Generalinio Sekretoriaus pateiktų sąskaitų nagrinėjimą ir tvirtinimą;
- ix) 38 straipsnyje nurodytų konferencijų datos ir vietos parinkimą bei pasirengimą joms;
- x) apskritai visas reikalingas priemones, kad būtų užtikrinta veiksminga Sąjungos veikla.

6. [Balsavimas]

- a) Kiekviena Sąjungos valstybė narė Taryboje turi vieną balsą.
- b) Kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri yra tarpvyriausybinių organizacija, gali pagal savo kompetenciją pasinaudoti savo valstybių, Sąjungos narių, balsavimo teise. Tokia tarpvyriausybinių organizacija neturi naudotis savo valstybių narių balsavimo teise, jeigu ja naudojasi jos valstybės narės, ir *vice versa*.

7. [Balsų dauguma] Kiekvienas Tarybos sprendimas priimamas paprasta paduotų balsų dauguma su išlyga, kad kiekvienam Tarybos sprendimui pagal šio straipsnio 5 dalies ii, vi ir vii papunkčius, taip pat pagal 28 straipsnio 3 dalį, 29 straipsnio 5 dalies b punktą ir 38 straipsnio 1 dalį priimti būtini trys ketvirtadaliai balsų. Susilaikymas balsuojant nelaikomas balsavimu.

27 straipsnis Sąjungos biuras

1. [Biuro uždaviniai ir vadovavimas jam] Sąjungos biuras vykdo visas pareigas ir uždavinius, kuriuos jam patikėjo Taryba. Įstaigos darbui vadovauja Generalinis Sekretorius.

2. [Generalinio Sekretoriaus pareigos] Generalinis Sekretorius yra atskaitingas Tarybai; jis atsako už Tarybos sprendimų vykdymą. Jis teikia Tarybai tvirtinti Sąjungos biudžetą ir yra atsakingas už biudžeto vykdymą. Jis rengia Tarybai savo administracinės veiklos, taip pat Sąjungos veiklos ir finansinės būklės ataskaitas.

3. [Personalas] Pagal 26 straipsnio 5 dalies iii papunkčio nuostatas personalo, reikalingo veiksmingam Sąjungos biuro funkcijų vykdymui, įdarbinimo ir darbo sąlygos nustatomos administracinės ir finansinės veiklos nuostatuose.

28 straipsnis Kalbos

1. [Biuro kalbos] Atlikdami pareigas, Sąjungos biuro darbuotojai vartoja anglų, ispanų, prancūzų ir vokiečių kalbas.

2. [Tam tikruose posėdžiuose vartojamos kalbos] Tarybos posėdžiai ir šios Konvencijos keitimui skirtos konferencijos vyksta keturiomis kalbomis.

3. [Kitos kalbos] Taryba gali nuspręsti, kokios kitos kalbos gali būti vartojamos.

29 straipsnis Finansai

1. [Pajamos] Sąjungos išlaidos padengiamos iš:
 - i) metinių Sąjungos valstybių narių įnašų;
 - ii) mokesčių už suteiktas paslaugas;
 - iii) įvairių kitų gautų pajamų.
2. [Įnašai: vienetai]
 - a) Kiekvienai Sąjungos valstybei narei skirtina bendros metinių įnašų sumos dalis apskaičiuojama atsižvelgiant į bendras išlaidas, kurios turi būti apmokėtos iš Sąjungos valstybių narių įnašų, ir tai sumai pagal šio straipsnio 3 dalį taikytinų įnašo vienetų skaičiaus. Minėta dalis yra apskaičiuojama pagal šio straipsnio 4 dalį.
 - b) Įnašo vienetų skaičius išreiškiamas sveikais skaičiais arba trupmena, tačiau trupmena neturi būti mažesnė už vieną penktąją.
3. [Įnašai: kiekvienos narės dalis]
 - a) Įnašo vienetų skaičius, taikytinas kiekvienai Sąjungos narei, kuri yra 1961/1972 m. Akto arba 1978 m. Akto šalis tą dieną, kurią ji įsipareigoja šia Konvencija, yra toks pat, kaip ir tai šaliai taikytasis prieš minėtą dieną.
 - b) Kiekviena kita Sąjungos valstybė narė, įstodama į Sąjungą, savo pareiškimе Generaliniam Sekretoriui nurodo jai taikytiną įnašo vienetų skaičių.
 - c) Bet kuriuo metu Sąjungos valstybė narė Generaliniam Sekretoriui adresuotame pareiškimе gali nurodyti įnašo vienetų skaičių, kuris skiriasi nuo jai taikytino pagal šio straipsnio 3 dalies a arba b punktą. Toks pareiškimas, jeigu jis buvo pateiktas kalendorinių metų pirmąjį pusmetį, įsigalioja nuo kitų kalendorinių metų pradžios; kitu atveju jis įsigalioja nuo antrųjų kalendorinių metų, einančių po pareiškimo paskelbimo metų, pradžios.
4. [Įnašai: dalių apskaičiavimas]
 - a) Kiekvieniems biudžetiniams metams vieno įnašo vieneto dydis apskaičiuojamas bendrą išlaidų sumą, kuri tuo laikotarpiu turi būti padengta iš Sąjungos valstybių narių įnašų, padalijus iš toms Sąjungos valstybėms narėms taikomo bendro įnašo vienetų skaičiaus.
 - b) Kiekvienos Sąjungos valstybės narės įnašo dydis apskaičiuojamas sumą, atitinkančią vieną įnašo vienetą, padauginus iš tai Sąjungos valstybei narei taikomo įnašo vienetų skaičiaus.
5. [Įnašų mokėjimo terminų praleidimas]
 - a) Sąjungos valstybė narė, pavėlavusi sumokėti savo įnašą, atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalies b punktą, negali Taryboje naudotis balsavimo teise, jeigu įsiskolinimo suma prilygsta jos visų praėjusių metų įnašo sumai arba viršija ją. Laikina netekusi balsavimo teisės, tokia Sąjungos valstybė narė neatleidžiama nuo įsipareigojimų, kuriuos ji privalo vykdyti pagal šios Konvencijos nuostatas, ir nepraranda jokių kitų šioje Konvencijoje nustatytų teisių.
 - b) Taryba gali leisti tokiai Sąjungos valstybei narei toliau naudotis balsavimo teise, jeigu Taryba yra įtikinama, kad tokio uždelsto nemokėjimo priežastys yra susijusios su išskirtinėmis ir neišvengiamomis aplinkybėmis.
6. [Sąskaitų auditas] Sąjungos sąskaitų auditą atlieka kuri nors Sąjungos valstybė narė, kaip yra numatyta administracinės ir finansinės veiklos reglamente. Tokią Sąjungos valstybę narę jos pačios sutikimu paskiria Taryba.
7. [Tarpvyriausybinių organizacijų įnašai] Jokia Susitariančioji Šalis, kuri yra tarpvyriausybinių organizacijų, neprivalo mokėti įnašų. Jeigu ji vis dėlto nusprendžia mokėti įnašus, jai turi būti atitinkamai taikomos šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos.

IX SKYRIUS KONVENCIJOS ĮGYVENDINIMAS; KITI SUSITARIMAI

30 straipsnis Konvencijos įgyvendinimas

1. [Įgyvendinimo priemonės] Kiekviena Susitariančioji Šalis imasi visų priemonių, būtinų šiai Konvencijai įgyvendinti; visų pirma ji:

- i) nustato atitinkamas teisių gynimo priemones, padedančias tinkamai įgyvendinti selekcininko teises;
- ii) paskiria instituciją, kuriai yra pavedama suteikti selekcininko teises, arba paveda šią užduotį atlikti kitos Susitariančiosios Šalies institucijai;
- iii) užtikrina, kad visuomenė būtų informuojama, nuolat skelbiant informaciją apie
 - paraiškas suteikti selekcininko teises ir tokių teisių suteikimą bei
 - siūlomus ir patvirtintus veislių pavadinimus.

2. [Atitiktis įstatymams] Kiekviena valstybė arba tarpvyriausybė organizacija, deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie šios Konvencijos dokumentus, pagal savo galiojančius įstatymus privalo sudaryti galimybes šios Konvencijos nuostatomis įsigaliooti.

31 straipsnis

Santykiai tarp Susitariančiųjų Šalių ir valstybių, įsipareigojusių ankstesniais aktais

1. [Santykiai tarp valstybių, kurios yra įsipareigojusios šia Konvencija] Valstybėms – Sąjungos narėms, įsipareigojusioms šia Konvencija ir ankstesniais Konvencijos Aktais, taikoma tikta šia Konvencija.

2. [Galimi santykiai tarp valstybių, kurios nėra įsipareigojusios šia Konvencija] Kiekviena valstybė – Sąjungos narė, kuri nėra įsipareigojusi šia Konvencija, savo pareiškime Generaliniam Sekretoriui gali pranešti, kad palaikydama santykius su kiekviena tokia Sąjungos nare, kuriai yra privalomos tikta šios Konvencijos nuostatos, ji vadovausis vėliausiai priimtu Aktu, kuriuo ji yra įsipareigojusi. Praėjus vienam mėnesiui nuo tokio pareiškimo dienos iki to laiko, kai pateikdama pareiškimą valstybė – Sąjungos narė įsipareigoja laikytis šio Akto, ji, palaikydama santykius su kiekviena Sąjungos nare, kuri yra įsipareigojusi tikta šia Konvencija, vadovaujasi vėliausiai priimto Akto nuostatomis, tuo tarpu ši valstybė, palaikydama santykius su pirmąja, taiko šią Konvenciją.

32 straipsnis

Specialūs susitarimai

Sąjungos narės pasilieka teisę tarpusavyje sudaryti specialius susitarimus dėl veislių apsaugos, jei tokie susitarimai neprieštarauja šios Konvencijos nuostatomis.

X SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

Pasirašymas

Šią Konvenciją gali pasirašyti visos valstybės, kurios yra Sąjungos narės nuo Konvencijos priėmimo dienos. Ji teikiama pasirašyti iki 1992 m. kovo 31 d.

34 straipsnis

Ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas; prisijungimas

1. [Valstybės ir tam tikros tarpvyriausybės organizacijos]

- a) Kaip numatyta šiame straipsnyje, kiekviena valstybė gali tapti šios Konvencijos šalimi.

b) Kaip numatyta šiame straipsnyje, kiekviena tarptvyriausybė organizacija gali tapti šios Konvencijos šalimi, jeigu ji:

- i) yra kompetentinga Konvencijos reglamentuojamais klausimais;
- ii) turi savo teisės aktus, numatančius suteikti ir saugoti selekcininko teises, kurios galioja visose valstybėse narėse, ir
- iii) pagal savo vidaus darbo reglamentą yra tinkamai įgaliota prisijungti prie šios Konvencijos.

2. [Prisijungimo dokumentai] Kiekviena šią Konvenciją pasirašiusi valstybė, deponavusi savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, tampa šios Konvencijos šalimi. Kiekviena valstybė, kuri nėra pasirašiusi šios Konvencijos, ir kiekviena tarptvyriausybė organizacija šios Konvencijos šalimi tampa deponavusi savo prisijungimo prie Konvencijos dokumentą. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentai yra deponuojami Generaliniam Sekretoriui.

3. [Tarybos konsultacijos] Kiekviena valstybė, kuri nėra Sąjungos narė, ir kiekviena tarptvyriausybė organizacija prieš deponuodama savo prisijungimo dokumentą kreipiasi į Tarybą, kad gautų savo įstatymų atitikties šios Konvencijos nuostatomis įvertinimą. Jeigu Taryba priima teigiamą sprendimą, prisijungimo dokumentus galima deponuoti.

35 straipsnis

Išlygos

1. [Principas] Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, šiai Konvencijai nėra leidžiama daryti jokių išlygų.

2. [Galimos išimtys]

a) Nepaisant 3 straipsnio 1 dalies nuostatų, kiekviena valstybė, kuri, tapdama šios Konvencijos šalimi, yra 1978 m. Akto šalis ir kuri veislėms, dauginamoms nelytiniu būdu, teikia kitokią pramoninės nuosavybės apsaugą, nei selekcininko teisių apsauga, turi teisę ir toliau tai daryti, netaikydama toms veislėms šios Konvencijos.

b) Kiekviena tokia teise besinaudojanti valstybė, deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus, priklausomai nuo konkretaus atvejo praneša apie tai Generaliniam Sekretoriui. Ta pati valstybė gali bet kuriuo metu atšaukti tokį pranešimą.

36 straipsnis

Pranešimai apie teisės aktus ir saugomas gentis bei rūšis; skelbtina informacija

1. [Pirminis pranešimas] Deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, priklausomai nuo konkretaus atvejo kiekviena valstybė arba tarptvyriausybė organizacija Generaliniam Sekretoriui praneša apie:

- i) savo teisės aktus, reglamentuojančius selekcininko teises;
- ii) sąrašą augalų genčių ir rūšių, kurioms valstybė ar tarptvyriausybė organizacija šios Konvencijos nuostatas taikys nuo tos dienos, kurią įsipareigos šia Konvencija.

2. [Pranešimai apie pakeitimus] Kiekviena Susitariančioji Šalis nedelsdama Generaliniam Sekretoriui praneša apie:

- i) visus savo teisės aktų, reglamentuojančių selekcininko teises, pakeitimus;
- ii) šios Konvencijos taikymą papildomoms augalų gentims ir rūšims.

3. [Informacijos skelbimas] Generalinis Sekretorius, remdamasis iš kiekvienos Susitariančiosios Šalies gautais pranešimais, skelbia informaciją apie:

- i) teisės aktus, reglamentuojančius selekcininko teises, bei visus šių teisės aktų pakeitimus;

ii) augalų genčių ir rūšių sąrašą, nurodytą šio straipsnio 1 dalies ii papunktyje, bei apie kokią Konvencijos taikymo išplėtimą, nurodytą šio straipsnio 2 dalies ii papunktyje.

37 straipsnis

Įsigaliojimas; ankstesnių Aktų galiojimo pabaiga

1. [Pirminis įsigaliojimas] Ši Konvencija įsigalioja praėjus vienam mėnesiui nuo tos dienos, kai penkios valstybės deponavo savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus, atsižvelgiant į konkretų atvejį, jeigu ne mažiau kaip trys iš minėtų dokumentų buvo deponuoti valstybių, kurios yra 1961/1972 m. Akto arba 1978 m. Akto šalys.

2. [Vėlesnės įsigaliojimo datos] Kiekviena valstybė, kuriai netaikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos, arba kiekviena tarptvyriausybė organizacija šia Konvencija įsipareigoja praėjus vienam mėnesiui nuo tos dienos, kai ji deponavo savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus, atsižvelgiant į konkretų atvejį.

3. [1978 m. Akto galiojimo pabaiga] Įsigaliojus šiai Konvencijai pagal šio straipsnio 1 dalį, negali būti deponuojami jokie prisijungimo prie 1978 m. Akto dokumentai, išskyrus atvejus, kai kuri nors valstybė pagal susiklosčiusią Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos darbo praktiką yra laikoma besivystančia šalimi ir tokį dokumentą gali deponuoti iki 1995 m. gruodžio 31 d. ir kai kuri nors kita valstybė tokį dokumentą gali deponuoti iki 1993 m. gruodžio 31 d., net jeigu ši Konvencija įsigalioja iki tos dienos.

38 straipsnis

Konvencijos pakeitimas

1. [Konferencija] Pakeisti šią Konvenciją gali Sąjungos narių konferencija. Sprendimą sušaukti tokią konferenciją priima Taryba.

2. [Kvorumas ir balsų dauguma] Konferencijos procesiniai veiksmai įsiteisėja tik tuo atveju, jei konferencijoje dalyvauja ne mažiau kaip pusė Sąjungos valstybių narių. Norint patvirtinti bet kurį pakeistą Konvencijos tekstą, reikalinga trijų ketvirtadalių valstybių – Sąjungos narių, dalyvaujančių Konferencijoje ir turinčių balsavimo teisę, balsų dauguma.

39 straipsnis

Denonsavimas

1. [Pranešimai] Kiekviena Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šią Konvenciją, apie tai pranešdama Generaliniam Sekretoriui. Gavęs tokį pranešimą, Generalinis Sekretorius nedelsdamas praneša apie tai visoms Sąjungos narėms.

2. [Ankstesni Aktai] Pranešimas apie šios Konvencijos denonsavimą reiškia, kad kartu yra denonsuojamas kiekvienas ankstesnis Aktas, kuris šią Konvenciją denonsuojančiai Susitariančiajai Šaliai buvo privalomas.

3. [Denonsavimo įsigaliojimo data] Denonsavimas įsigalioja kitų kalendorinių metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais Generalinis Sekretorius gavo pranešimą apie denonsavimą, pabaigoje.

4. [Įgytos teisės] Toks denonsavimas neturi poveikio jokioms teisėms, prieš denonsavimo įsigaliojimo dieną kurios nors veislės atžvilgiu įgytoms pagal šią Konvenciją arba pagal ankstesnį Aktą.

40 straipsnis

Turimų teisių išlaikymas

Ši Konvencija neapriboja selekcininko teisių, kurios jam yra suteiktos pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus arba ankstesnį Aktą, arba kitokiu Sąjungos narių sudarytu susitarimu, išskyrus šią Konvenciją.

41 straipsnis

Konvencijos tekstai – originalai ir oficialieji

1. [Originalas] Ši Konvencija pasirašoma vienu egzemplioriumi anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Jeigu esama tekstų nesutapimo, pirmenybė teikiama prancūzų kalba parašytam tekstui. Originalas deponuojamas Generaliniam Sekretoriui.

2. [Oficialūs tekstai] Pasikonsultavęs su suinteresuotų valstybių vyriausybėmis, Generalinis Sekretorius patvirtina šios Konvencijos oficialius tekstus arabų, ispanų, italų, japonų ir olandų kalbomis, taip pat kitomis kalbomis, kurias gali nustatyti Taryba.

42 straipsnis

Depozitaro funkcijos

1. [Kopijų siuntimas] Generalinis Sekretorius patvirtintas šios Konvencijos kopijas siunčia visoms valstybėms ir tarpvyriausybiniams organizacijoms, kurių atstovai dalyvavo šią Konvenciją patvirtinusioje diplomatinėje konferencijoje, taip pat kiekvienai kitai valstybei ar tarpvyriausybinei organizacijai, kuri jos prašo.

2. [Registravimas] Generalinis Sekretorius užregistruoja šią Konvenciją Jungtinių Tautų Sekretariate.

Rezoliucija dėl 14 straipsnio 5 dalies

1991 m. kovo 4–19 d. surengta diplomatinė konferencija, skirta Tarptautinei konvencijai dėl naujų augalų veislių apsaugos pataisyti, prašo UPOV Generalinio Sekretoriaus iškart po konferencijos pradėti rengti UPOV Tarybai tvirtinti standartinių rekomendacijų projektą iš esmės išskirtoms veislėms.

Rekomendacija dėl 15 straipsnio 2 dalies

Diplomatinė konferencija rekomenduoja 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautinės konvencijos dėl naujų augalų veislių apsaugos, pataisytos 1972 m. lapkričio 10 d., 1978 m. spalio 23 d. ir 1991 m. kovo 19 d. Ženevoje 15 straipsnio 2 dalies nuostatų neinterpretuoti kaip suteikiančių galimybę vykdyti veiklą, paprastai vadinamą „privilegijomis ūkininkams“, žemės ūkio ar sodininkystės ir daržininkystės gamybos sektoriuose, kai Susitariančiosios Šalies teritorijoje tokia privilegija paprastai nėra taikoma.

Bendras pareiškimas, susijęs su 34 straipsniu

Diplomatinė konferencija gavo ir priėmė Danijos ir Nyderlandų delegacijų pareiškimus, pagal kuriuos diplomatinės konferencijos patvirtinta Konvencija, Danijai ir Nyderlandams ją ratifikavus, priėmus, patvirtinus arba prie jos prisijungus, nebus automatiškai taikoma: Danijos – Grenlandijoje ir Farerų salose, Nyderlandų – Aruboje ir Nyderlandų Antilų salose. Ši Konvencija šiose teritorijose bus taikoma tik tuo atveju, jei Danija ar Nyderlandai atitinkamai aiškiai praneš apie tai Generaliniam Sekretoriui.